

# ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ





# ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ  
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

## Περιεχόμενα

- «*Η πνευματική μας εγγένεια*»: Ποιμαντικά Ὑποθήκια  
ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς Ἐγκαινίοις νέου Ναοῦ ..... 265
  - *Εὐλογημένη ἀνάμνησις καὶ θεῖα δωρεὰ* ..... 267
  - *Χειροτονία Ἱερομονάχου* ..... 268
  - *Ἐνα μεγάλο σύγχρονο θαῦμα τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης* ..... 269
  - *Ἐώρασε μὲ λαμπρότητα ἡ Ἱερὰ Μονή μας*  
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ..... 272
  - *Ἡ Μεγάλη Ἑορταστικὴ Ἐκδήλωσις «Εὐχαριστήρια 2003»* ..... 274
  - *Βάπτισις* πρώην ἑτεροδόξου ἐκ Σουηδίας ..... 276
  - «*Παυδιὰ στὴν Ἐκκλησία*», π. Μιχαὴλ Πομαζάνσκυ ..... 277
  - «*Ἡ νεόκουρη Μοναχὴ Θεοδότη*»: Μία ἄγνωστη Μορφὴ τῆς Ἐκκλησίας ..... 278
  - «*Εἶπε Γέρον*» - Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Στάρετς Θεοφίλου τοῦ Κιέβου ..... 280
- Κατάλογος Ἐκδόσεων καὶ Παραγωγῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας*  
(*Σεπτέμβριος 2003*)

### **Φωτογραφία ἐξωφύλλου:**

*Ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης*  
*στολισμένη στὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς μας, 2.10.2003.*

### **Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:**

*Ὁ ἀνεγειρόμενος νέος Ἱερὸς Ναὸς μας*  
*καὶ μέρος τοῦ χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων*  
*τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς Πανηγύρεως τῆς Μονῆς μας, 2.10.2003.*

## **ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ**

**Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,  
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ**

• **Ἰδιοκτῆτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης – Διευθυντής:** Ἀρχιμανδρίτης  
Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Τηλέφωνο ἱ. Μονῆς:** 210 24 11 380. • **Telefax:**  
210 24 11 080. • **E-mail:** Kyprianos@hol.gr • **Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.gr •  
Ἵπεύθυνος **Τυπογραφείου:** Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • **Ἐπιστολαὶ καὶ**  
**προαιρετικὰ εἰσφορὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.**

**ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ**, 26.10.2003 ἐκ. ἡμ., μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, σπὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σπὴν ὁποῖαν προΐσταται ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ναζάριος, σπὴν περιοχὴ τῆς Πραιτωρίας Ν. Ἀφρικῆς.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη τὸ ἀκόλουθο κείμενο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, τὸ ὁποῖο ἐγράφη εἰδικῶς γιὰ τὴν περίστασι αὐτή.

## Ἡ πνευματικὴ μας εὐγένεια\*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλους ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ εὐχομαι ἡ Χάρις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ πλημμυρίξη τὰς καρδίας Σας πάντοτε μὲ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν χαρὰν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

\* \* \*

Ἐν πρώτοις, ἐπιθυμῶ νὰ ζητήσω ἐκ βάθους καρδίας νὰ μὲ συγχωρήσητε, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀγάπη Σας θὰ μὲ συγχωρήση, διότι δὲν κατώρθωσα τελικῶς νὰ εὐρίσκωμαι πλησίον Σας, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ ὄντως ἱστορικὴν ἡμέραν, ἂν καὶ ἐπιθυμοῦσα τοῦτο τόσον πολὺ...

Ἐλπίζω ὅμως καὶ εὐχομαι νὰ ἀξιωθῶ, ὥστε μὲ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας νὰ Σᾶς ἐπισκεφθῶ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὴν σταθερότητά Σας καὶ τὴν πρόοδόν Σας εἰς τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν θεοφόρων Πατέρων μας.

\* \* \*

Ἐν συνεχείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πολὺ σημαντικοῦ γεγονότος τῶν ἱερῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ

Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, θεωρῶ σκόπιμον νὰ Σᾶς προτρέψω νὰ μὴ λησμονήτε ποτὲ ὠρισμένας βασικὰς καὶ σωτηριώδεις ἀληθείας τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας.

Κάθε Χριστιανὸς εἶναι Ναὸς τοῦ Θεοῦ, εἶναι κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Δὲν εἴμεθα μόνον «ποίημα» τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔφερε διὰ τῆς φυσικῆς γεννήσεως ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι καὶ μᾶς ἔπλασε κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Του.

Ἄλλὰ, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Βαπτίσματός μας, τῆς ὑπερφυσικῆς αὐτῆς γεννήσεως, ἀπέθανεν ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος καὶ ἀνεστήθη ἓνα νέον «ποίημα», μία νέα κτίσις μὲ ἓνα εἰδικὸν προορισμόν, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: «ἐκτίσθημεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς»!

Ἐνῶ δηλαδὴ εἰς τὴν πρώτην μας δημιουργίαν ἐγεννήθημεν ὡς ἄνθρωποι, εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν μας ἐκτίσθημεν ὡς ἅγιοι Ναοὶ τοῦ Θεοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ δοξάζετα ὁ Θεὸς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν, διὰ μέσου τῶν ἁ





γαθῶν ἔργων τῆς ἀγιότητος, δηλαδὴ τῶν ἔργων τῆς μετανοίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγνότητος.

Καὶ ἐπὶ πλέον, ὡς Ναοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐχρίσθημεν καὶ ἐσφραγίσθημεν μὲ τὸ Ἅγιον Μῦρον καὶ ἐλάβομεν τὰς πλουσίας δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐκτοτε εἴμεθα, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον: «ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις»<sup>2</sup> καὶ «Χριστοῦ εὐδία»<sup>3</sup> καὶ υἱοὶ Θεοῦ κατὰ χάριν θεοί.

\* \* \*

Αὐτὰς τὰς μεγάλας καὶ σωτηριώδεις ἀληθείας μᾶς ὑπενθυμίζουν τὰ ἱερὰ Ἐγκαῖνια τοῦ Ἁγίου Δημητρίου σήμερον μᾶς βοηθοῦν νὰ συνειδητοποιήσωμεν βαθύτερον τὴν πνευματικὴν ταυτότητά μας καὶ νὰ συναίσθανθῶμεν τὴν εὐγένειάν μας, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς λησμονοῦμεν συχνά, ὡς ἀδύνατοι.

Εἰς τὸν Ναὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρισκώμεθα πάντοτε σωματικῶς διὰ νὰ λατρεύωμεν τὸν Κύριόν μας· εἴμεθα ὅμως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι Ναοὶ Θεοῦ καὶ ἐπομένως, δυνάμεθα ἀδιαλείπτως, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας Του, νὰ προσφέρωμεν εἰς Αὐτόν, ὡς θυσίαν ζῶσαν, τὴν ὑπαρξίν μας: τὴν ἀγιότητα τῶν σκέψεών μας, τῶν λόγων μας καὶ τῶν ἔργων μας.

Ἰδιαιτέρως ὅμως, ὀφείλομεν ὡς Χριστιανοὶ πνευματοφόροι καὶ φωτοφόροι, νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Σωτῆρα μας τὸ εὐῶδες θυμίαμα τῆς ἀγάπης, διότι, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης: «ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐτελειώθησαν πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ»<sup>4</sup>, καὶ διότι «δίχα ἀγάπης οὐδὲν εὐάρεστόν ἐστι τῷ Θεῷ»<sup>4</sup>.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, νὰ μὴ λησμονώμεν ποτέ, ὅτι εἴμεθα, κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, «θυμιατήριον βασιλικόν»: «ὅπου ἂν ἀπέλθωμεν τοῦ οὐρα-

νίου πνέοντες μύρου, καὶ τῆς πνευματικῆς εὐωδίας»<sup>5</sup>.

\* \* \*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Εὐχομαὶ ἡ Χάρις τῶν Ἱερῶν Ἐγκαϊνῶν σήμερον νὰ ἐκχυθῇ πλουσίως εἰς τὰς καρδίας Σας, νὰ Σᾶς ἀνακαινίσῃ, νὰ Σᾶς μεταμορφώσῃ καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης μεταξὺ Σας ἰσχυροτέρους καὶ ἀκαταλύτους.

Παραμείνατε ἠνωμένοι μὲ τὸν πνευματικὸν ποιμένα Σας, τὸν σεβαστὸν Ἀρχιμανδρίτην πατέρα Ναζάριον καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ μὲ τὴν Ἱερὰν Σύνοδόν μας, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ εἴμεθα ἠνωμένοι μὲ τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἰς τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως.

Εἶθε τὸ Μικρὸν Ποίμνιον, ἀλλὰ τοῦτο νὰ μὴ Σᾶς φοβίξῃ, διότι εἶναι μαζί Σας καὶ μαζί μας, ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὁ Κύριος, δηλαδὴ ἡ Ἀλήθεια.

Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος μᾶς ὑπενθυμίζει, προκειμένου νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ, ὅτι ὁ Χριστὸς μας «ἀπεκάλεσε τὸν ἑαυτὸν Του Ἀλήθειαν, καὶ ὄχι συνήθειαν».

Μία πρᾶξις λανθασμένη μία τακτική, ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ· μία συνήθεια χωρὶς Ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν οἱ πολλοί, ὅπως εἶναι, λόγου χάριν, τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἄλλαι συνήθειαι, τὰς ὁποίας εἰσήγαγεν ἡ καινοτομία τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ· ὅλα αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐπηρεάζουν, οὔτε νὰ τὰ υιοθετῶμεν.

Τοὺς εὐσεβεῖς ἐνδιέφερεν ἀνεκάθεν ἡ Ἀλήθεια καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ Συνήθεια, διότι ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς Καρχηδόνας: «Ἡ Ἀρχαιότης», δηλαδὴ ἡ μακροχρόνιος συνήθεια, «δίχως τὴν ἀλήθειαν εἶναι χρονία πλάνη».

\* \* \*

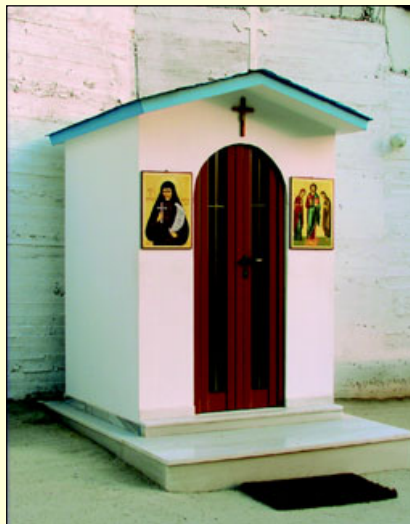


## Εὐλογημένη ἀνάμνησις καὶ θεία δωρεὰ

**Τὸ Σάββατο**, 21.9.2003 ἐκ. ἡμ., τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐτελέσθη ἡ πρώτη κατασκευαστικὴ Θεία Λειτουργία («βραδυνή») στὸ πρῶτο Ἐκκλησιάκι/Προσκυνητᾶρι τῆς ταπεινῆς Ἀσκήτριας τῆς Κλεισούρας τῆς Μακεδονίας, τῆς Ὁσίας Γεροντίσσης Μυρτιδιώτισσης (Σοφίας) ἐκ τοῦ Πόντου, τὸ ὁποῖο ἀνηγέρθη στὸν Προσκυνηματικὸ κῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς, εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης στὴν ἁγιασμένη μορφή της.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ Καθηγούμενός μας κ. Κυπριανός, ὁ ὁποῖος εὐρηγετήθη ὑπὸ τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, μὲ Ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἡ Χάρις τῆς θαυμαστῆς Ὁσίας ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμεθα νὰ περισκέπη τὴν Μονή μας καὶ ὅλους ὅσοι θὰ ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθεια καὶ ἀρωγή της.



Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδριᾶ  
πατέρη Ναζάριε·

Καὶ πάλιν Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ, καθὼς καὶ ὅλον τὸ Ὁρθόδοξον Ποίμνιόν Σας, εὐχόμενος ἐνίσχυσιν εἰς τὸ βαρύτερον ἔργον Σας καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἱεραποστολικὰς δραστηριότητάς Σας, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Σᾶς συγχαίρω, ὡς καὶ τοὺς Συνεργάτας Σας, ἰδιαίτερος δὲ τὸν Πανοσιώτατον πατέρα Ἡλίαν, ἀλλὰ καὶ ὅσους συμπαρίστανται καὶ συμμετέχουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Μαρτυρίαν Σας.

(\*) Τὸ κείμενο αὐτὸ, μὲ κατάλληλη προσαρμογή, ἀνεγνώσθη ἐπίσης τόσο στὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν περιοχὴ Ἐμποῦ τῆς Κέννας, τὴν Κυριακὴν, 20.10.2003 ἐκ.ἡμ., ὅσο καὶ στὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαράφ καὶ Τριῶν νέων Ἱεραρχῶν, στὸ Γιοκάννεσμπουργκ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τὴν Κυριακὴν, 27.10.2003 ἐκ.ἡμ.

Πλήρες χρονικὸ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ταξιδίου στὴν Κέννα καὶ τὴν Νότιο Ἀφρικὴ, θὰ παρουσιασθῆ στὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Εἶθε τὰ ὀνόματα ὅλων Σας νὰ παραμείνουν αἰωνίως ἀνεξίτηλα εἰς τὴν Βίβλον τῆς Ζωῆς.

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης  
καὶ ἐγκαρδίων εὐχῶν,

Ὁ Μητροπολίτης  
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,  
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Πρὸβλ. Ἐφεσ. β' 10. / 2) Β' Κορινθ. ε' 17· Γαλ. στ' 15. / 3) Β' Κορινθ. β' 5-16. / 4) Ἀγίου Κλήμεντος Ρώμης, PG τ. 1, στλ. 312Α. / 5) Ἱ. Χρυσόστομου, PG τ. 61, στλ. 429, § 6.

## Χειροτονία Ἱερομονάχου

**Τ**ΗΝ 8.9.2003 ἐκ. ἡμ., Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἑορτῆ τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐχειροτόνησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἀδελφὸ τῆς Μονῆς καὶ ἐπὶ ἐπταετίαν ἤδη ὄλην Ἱεροδιάκονον Αὐτῆς π. Μᾶρκο Ἀγιοκυπριανίτη, 30 ἐτῶν, προερχόμενο ἀπὸ τὸ Κονγκὸ (πρώην Ζαΐρ) τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ νέος Ἱερομόναχος ἦλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐντάχθηκε στὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1990, σὲ ἡλικία 17 μόλις ἐτῶν. Ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1992 καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1996.

Ὁ π. Μᾶρκος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὴν φιλομάθειά του καὶ τὴν δεξιότητά του στὶς πολλὰ καὶ διάφορες διακονίες τῆς Μονῆς, ἐργάζεται



ἀποδοτικὰ καὶ στὸν ἱεραποστολικὸ τομέα, γιὰ τὴν πρόοδο τῶν Ὁρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς πατρίδος του, οἱ ὁποῖες ὑπάγονται στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, μεταφράζων καὶ ἐπιμελούμενος λειτουργικὰ καὶ οἰκοδομητικὰ κείμενα, Ἡμερολόγια κ.ἄ. στὴν γαλλικὴ γλῶσσα ἢ σὲ τοπικὲς ἀφρικανικὲς διαλέκτους τοῦ ἀχανοῦς Κονγκοῦ.

Ἐπίσης, ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἔχει ἐγγραφῆ στὸ πρόγραμμα τοῦ «Κέντρου Παραδοσιακῶν Ὁρθοδόξων Σπουδῶν» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἐτνα Καλιфорνίας τῶν Η.Π.Α., προκειμένου νὰ ἐπιμορφωθῆ θεολογικὰ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ σχετικὸ Δίπλωμα.

Εἴθε ὁ Κύριός μας νὰ τοῦ διατηρήσῃ ἀκραιφνῆ τὴν μοναχικὴ συνειδήσι καὶ νὰ τοῦ αὐξήσῃ τὰ χαρίσματα καὶ τὸν ζῆλο στὴν διακονία τοῦ Ἀμπελῶνος Του, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Του!

---

*Ὁ Θεὸς ἀλλέως δὲν βλέπεται, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς γνώσεως. Ἡ γνώσις αὐτὴ εἶναι ἡ θεωρία. Ἦθουν, ὅταν ἐννοῆς ὅτι εἶναι πλησίον σου ὁ Θεὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Θεοῦ περιστρέφουσαι, καὶ ὅ, τι κάμνεις τὸ βλέπει, καὶ προσέχεις νὰ μὴν τὸν λυπήσῃς -διότι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὅλα τὰ θεωρεῖ- τότε δὲν ἀμαρτάνεις. Διότι τὸν βλέπεις, τὸν ἀγαπᾷς, καὶ προσέχεις νὰ μὴν τὸν λυπήσῃς, «ὅτι ἐκ δεξιῶν σου ἐστὶ».*

*Πᾶς λοιπόν, ὅπου ἀμαρτάνει, δὲν θεωρεῖ τὸν Θεόν, ἀλλὰ εἶναι τυφλός.*

(Γέρων Ἰωσήφ Σπληλαιώτης Ἡουχαστῆς)

## ‘Ένα μεγάλο σύγχρονο θαύμα των ‘Αγίων Κυπριανού και ‘Ιουστίνης

«Χαίρε ξίφος τὸ ἀμφίστομον μαγικῶν ἐνεργειῶν  
Χαίρε μάστιξ ὀλετήριος χαλεπῶν μαγγανειῶν»

**‘Εφέτος**, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἱερᾶς Πανηγύρεώς μας, 2/15 Ὀκτωβρίου, ἡ κ. Θ.Μ., κάτοικος Ἀθηνῶν, ἔρριξε στὴν Εἰκόνα τῶν Ἀγίων μας ἓνα πολυσέλιδο γράμμα, στὸ ὁποῖο περιέγραφε ἐκτενῶς τὴν μεγάλη δοκιμασία τῆς οικογενείας της πού ἀντιμετώπισε πρὸ ἕξι ἐτῶν ἐξ αἰτίας μαγείας και πῶς ἡ χάρις τῶν Ἀγίων Προστατῶν μας ἔδωσε λύσι τοῦ δράματος.

Παραθέτουμε μία περίληψι τῆς ὄντως συγκλονιστικῆς αὐτῆς περιπτώσεως, δοξάζοντες τὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ δοξαζόμενον Ἀληθινὸν Κύριον και Θεόν μας.

\* \* \*

**Η** κυρία Θ.Μ. εἶναι σήμερα 47 ἐτῶν, ἔγγαμος μὲ μία κόρη 20 ἐτῶν, και τὸ περιστατικὸ πού ἐξιστορεῖ συνέβη πρὸ 6 ἐτῶν.

Στὰ μέσα τοῦ 1997, ὁ σύζυγος τῆς κυρίας Θ.Μ. χρειάσθηκε νὰ διαμείνι στὸ σπίτι τῶν γονέων του ἐκτὸς Ἀθηνῶν, διότι ὁ πατέρας του ἀντιμετώπιζε κάποιο πρόβλημα ὑγείας. Ἡ σύζυγος μὲ τὸ παιδί παρέμειναν μαζί του δύο ἐβδομάδες και τελικὰ ἐπέστρεψαν στὴν Ἀθήνα, διότι θὰ ἄρχιζε τὸ σχολεῖο τοῦ παιδιοῦ.

Ὅταν ἡ σύζυγος ἄρχισε νὰ καθαρῖζει τὸ σπίτι, μετὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Ἀθήνα, βρῆκε στὴν γωνία τῆς βεράντας πολλὰ λάδια ριγμένα· ἀπόρησε βέβαια, ἀλλὰ τὰ καθάρισε χωρὶς νὰ δώσι ιδιαίτερη σημασία.

Ὁ σύζυγος ἄν και ἀνεμένετο νὰ ἐπιστρέψι τις ἐπόμενες ἡμέρες, ὅμως δὲν ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του στὴν Ἀθήνα, στὴν οικογένειά του. Πρόβαλλε συνεχῶς δικαιολογίες, ὅτι δῆθεν ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ πατέρα του ἐπέβαλε νὰ παραμείνι κοντά του.

Μία ἀπὸ ἐκεῖνες τις ἡμέρες, ἡ σύζυγος ἐπισκέφθηκε τὸ πατρικὸ της σπίτι, ἐπίσης ἐκτὸς Ἀθηνῶν, μὲ τὴν ἀδελφή

της και τὸν γαμπρό της, και κατὰ τὴν ἐπιστροφή τὸ αὐτοκίνητό τους ἔπεσε ἀνεξήγητα στὴν μεταλλικὴ «μάρμα» στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, πέρασε στὸ ἀντίθετο ρεῦμα κυκλοφορίας και λίγο ἔλειψε νὰ πέσουν στὸν γκρεμὸ πού ὑπῆρχε δίπλα τους. Σώθηκαν ὡς ἐκ θαύματος!

Τὸ βράδυ τῆς ἐπομένης τοῦ ἀτυχήματος, και ἐνῶ ἡ κυρία Θ.Μ. ἦταν ἥδη πολὺ ταραγμένη ἀπὸ τὰ συμβάντα, εἶδε στὸν ὕπνο της τὸν σύζυγό της μὲ ἄλλη γυναίκα. Αἰσθάνθηκε μεγάλη ἀνησυχία...

Ἐξιστόρησε στὸν σύζυγό της ὅλα αὐτὰ τηλεφωνικῶς, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὴν ἄκουγε ἐντελῶς ἀπαθῆς και ἀδιάφορος, ἐνῶ πρὶν ἦταν πάρα πολὺ εὐαίσθητος γιὰ τὴν σύζυγο και τὸ παιδί του...

Ἐπὶ τέλους, μετὰ ἀπὸ μεγάλη καθυστέρησι τηλεφώνησε ὅτι ἐπιστρέφει στὸ σπίτι. Και πράγματι ἦλθε στὴν Ἀθήνα. Ὅμως, ἡ σύζυγος και ἡ κόρη, ὅταν τὸν ἀντίκρυσαν, διεπίστωσαν ὅτι ἦταν ἐντελῶς ἀλλαγμένος ἀκόμη και ἐξωτερικὰ. Ἦταν ἓνας ἄλλος ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτὸν πού ἤξεραν, μὲ ἄλλο χαρακτῆρα. Δὲν μπορούσαν νὰ τὸν ἀναγνωρῖσουν.

Ὅταν ἡ σύζυγος ἐζήτησε ἀπὸ αὐτὸν





κάποιες ἐξηγήσεις, αὐτὸς χωρὶς περιστροφῆς τῆς ἀποκάλυψε πλέον ὅτι εἶχε σχέσι μὲ ἄλλη γυναῖκα. Καὶ ὅτι ἡ σχέσις αὐτῆ ἦταν τόσο ἰσχυρὴ, ὥστε δὲν θὰ τοῦ ἦταν δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἄλλο στὸ σπίτι, ἀλλὰ θὰ ἔφευγε ὅπως-δήποτε σὲ ἐκείνην. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ἀγριεμένο καὶ ἦταν ἀποκρουστικὸς σὲ ὅλους.

Ἀκολούθησαν καυγάδες καὶ φασαρίες. Ἡ κατάστασις πλέον ἦταν ἀφόρητη...

Αὐτὸς κάθησε στὸ σπίτι μίᾳ ἐβδομάδα. Τῆς ἡμέρες ἐκεῖνες ἦταν τοῦ Σταυροῦ (14.9.1997 ν.ἡ.) καὶ ἡ σύζυγος θὰ ἔπρεπε νὰ πάν νὰ χαιρετήσῃ κάποιον οικογενειακὸ γνωστὸ πού ἐώρταζε. Ἔβαλε καθαρά ρούχα καὶ καθὼς ἔφευγε παρατήρησε μὲ ἐκπληξί ὅτι ἡ φούστα τῆς εἶχε πάνω ἕναν μεγάλο λεκὲ ἀπὸ λάδι. Κοίταξε τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας καὶ εἶδε καὶ ἐκεῖ μὲ ἐκπληξί ἕναν ἄλλο μεγάλο στρογγυλὸ λεκὲ ἀπὸ λάδι πού ἔσταζε κάτω!

Σκέφθηκε ὅτι ἡ ἴδια θὰ ἔχουσε λάδι ὅταν ἄναβε τὸ κανδήλι τῆς καὶ ὅτι θὰ ἀκούμπησε ἐν συνεχείᾳ ἐκεῖ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ... Σκούπισε τὸ λάδι, ἄλλαξε ρούχα καὶ πῆγε στὴν ἐπίσκεψι.

Ὅταν ἐπέστρεψε, ἀντίκρουσε καὶ πάλι ἕναν μεγάλο λεκὲ ἀπὸ λάδι στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας. Αὐτὴ τὴν φορὰ πλέον φοβήθηκε... Δὲν εἶπε τίποτε σὲ κανένα, οὔτε στὸν σύζυγό τῆς, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἔξαλλος τὴν ἡμέρα ἐκείνη, φώναζε καὶ ἔβριζε ὅτι δὲν ἀντέχει μακριὰ ἀπὸ τὴν γυναῖκα πού σχετίσθηκε, καὶ ἐνῶ παραδεχόταν ὅτι δὲν καταλάβαινε τί τοῦ συνέβαινε, ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι...

Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἀπουσίας του, ἐμφανίζόταν στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας τὸ λάδι: μικρὲς-μικρὲς φυσαλίδες ἦσαν ἐνωμένες μαζὶ καὶ σχηματίζαν ἕναν μεγάλο στρογγυλὸ λεκὲ!

Ἡ σύζυγος φυσικὰ τρομοκρατήθηκε



μὲ τὸ φαινόμενο αὐτὸ καὶ τότε θυμῆθηκε τὰ λάδια πού βρῆκε στὴν βεράντα τοῦ σπιτιοῦ. Πῆγε ἐκεῖ καὶ βρῆκε ἕνα ἀσημόχαρτο καλὰ διπλωμένο, μέσα στὸ ὁποῖο ὑπῆρχε κοκκινόχωμα...

Ἀμέσως πῆγε στὸν Ἱερέα τῆς Ἑνορίας τους καὶ τοῦ ἀνέφερε ὅλα αὐτά. Ἐκεῖνος ἔδειξε φανερὴ δυσαρέσκεια γι' αὐτὰ πού ἄκουσε, τῆς εἶπε νὰ ρίξῃ Ἀγιασμό, καὶ τὴν συμβούλευσε νὰ ἐκκλησιάζεται, νὰ μεταλαμβάνη καὶ νὰ εἶναι κοντὰ στὸν Θεό.

Ἡ ἴδια θεωροῦσε ὅτι δὲν ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ σκέφθηκε ὅτι χρειάζοταν μᾶλλον ἕνα «ταρακούνημα» ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν τῆς, ὥστε νὰ γίνῃ καλύτερη.

Ἐπέστρεψε στὸ σπίτι καὶ ἔριξε τὸν Ἀγιασμό στὸ ἀσημόχαρτο πού εἶχε βρῆ στὴν βεράντα. Ἦταν ἥδη βράδυ καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα πού τὸ ἀνεζήτησε, αὐτὸ πλέον δὲν ὑπῆρχε, εἶχε γίνῃ ἀφαντο! Στὸ τραπέζι ὅμως τῆς κουζίνας ὑπῆρχε ἡ κηλίδα μὲ τὸ λάδι!...

Τότε ἦλθε μίᾳ φίλη τῆς καὶ τῆς εἶπε νὰ σκουπίσουν τὸ λάδι αὐτὸ μὲ Ἀγιασμό. Ὅταν αὐτὸ ἔγινε, τὸ ἀνεξήγητο καὶ σαφῶς δαιμονικὸ φαινόμενο ἐξαφανίσθηκε πλέον ἐντελῶς.

Ἡ σύζυγος ἄρχισε νὰ προσεύχεται πολὺ θερμὰ, γονυπετῆς καὶ μὲ δάκρυα, νύκτες ὀλόκληρες, νὰ ἀπαλλάξῃ ὁ Θεὸς τὴν οικογένειά τῆς ἀπὸ τὸν πειρασμὸ αὐτόν.

Ἡ κόρη τῆς, 14 ἐτῶν τότε, ἂν καὶ δὲν γνώριζε τίποτε γιὰ ὅλα αὐτά, ὅμως διακατεχόταν ἀπὸ μίᾳ μεγάλῃ νευρικότητά καὶ ἀνησυχία...

Τότε ἦταν πού ἡ δοκιμαζομένη σύζυγος θυμῆθηκε τὸν Ἅγιο Κυπριανό. Εἶχε ἀκούσει πολλὰ γιὰ τὸν Ἅγιο καὶ ἄρχισε νὰ τὸν παρακαλῆ θερμὰ γιὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Ἐνα πρωῖν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἡ σύζυγος θύμιαζε μέσα στὸ σπίτι καὶ βγῆ



κε να θυμιάσει και έξω από την πόρτα. Την στιγμή εκείνη βλέπει ξαφνικά ένα τεράστιο πουλί έξω από το παράθυρο της εισόδου του σπιτιού να κρατά στο ράμφος του ένα κομμάτι ψωμί, τετράγωνο, σαν αντίδωρο. Μόλις το θύμιασε, αυτό εξαφανίστηκε!

Γεμάτη τρόμο, έτρεξε άμέσως σε κάποιον Ίερέα, άλλον από τον προηγούμενο, στον οποίο διηγήθηκε το συμβάν. Εκείνος της είπε να πάει στο σπίτι και να βρει πού άφησε εκείνο το πουλί αυτό που κρατούσε στο ράμφος του. Πήγε πράγματι και βρήκε το κομμάτι του ψωμιού στην βεράντα του σπιτιού της. Το πήγε στον Ίερέα, ο οποίος της είπε ότι είναι μαγεία, άζυμο ψωμί, αλλά δεν γνώριζε τί εσήμαινε τούτο και ότι θα το έρριχνε στο Χωνευτήρι της Έκκλησίας.

Άλλη πάλι ημέρα, ενώ μαγείρευε στην κουζίνα και είχε ανοικτή την μπαλκονόπορτα, άκουσε τον κτύπο κάποιου αντικειμένου στην βεράντα. Βγήκε να δει ποιός το πέταξε, αλλά δεν υπήρχε κανείς. Τότε ήλθε η κόρη της από άλλο δωμάτιο όπου ήταν, σαν να την έστειλε κάποιος, και πήρε άμέσως από κάτω μία μικρή μπλε χάνδρα. Την πήγε και αυτήν στον Ίερέα, ο οποίος θα την έρριχνε στο Χωνευτήρι.

Τότε, η σύζυγος με μία φίλη της, ήλθε στο Μοναστήρι μας μία Τετάρτη απόγευμα στην Παράκλησι. Έμεινε στην Ακολουθία και τις Ευχές, πήρε Άγιασμό και το βιβλιαράκι των Αγίων και συνεχίσει να προσεύχεται με μεγάλη πίστι.

Την επομένη Τετάρτη ήλθε μόνη της με ταξί, και ήλθε και τρίτη Τετάρτη.

Άμέσως μετά από αυτό, ο σύζυγός της επέστρεψε στο σπίτι αναπάντεχα και υποσχέθηκε ότι θα καταβάλει προσπάθεια απαλλαγής του από το πάθος που τον βασάνιζε. Ήταν άκομη άσχημα πνευματικώς, αλλά με εμφανή αλλαγή διαθέσεως. Άρρώστησε και σωματικώς τις ή-

μέρες εκείνες για μία εβδομάδα με ύψηλο πυρετό, και ο ιατρός που τον είδε βεβαίωσε, ότι κάτι περίεργο συνέβαινε με τον άνθρωπο αυτό.

Η σύζυγος έφερε στο σπίτι Ίερέα και τέλεσε ιερό Ευχέλαιο. Κοινωνήσε η ίδια κατόπιν προετοιμασίας και έδινε στον σύζυγό της απαραίτητα Άγιασμό, για να ήρεμήσει, διότι βλασφημούσε άσχημα, σαν τοις άλλους.

Μετά από όλα αυτά, ο σύζυγος άρχισε να συνέρχεται και να ήρεμη. Δήλωσε στην σύζυγό του την αγάπη του για την οικογένειά του και την αφοσίωσή του σε αυτήν, και παραδέχθηκε ότι του συνέβη κάτι πάνω από τις δυνάμεις του, κάτι που δεν μπορούσε να το καταλάβει και να το εξηγήσει. "Όταν η σύζυγος του έθύμισε τα λόγια του και την συμπεριφορά του των ημερών της «κρίσεώς» του, εκείνος την εβεβαίωνε με θρήνους και όδυμους ότι δεν ενεθυμείτο τίποτε απολύτως από όλα αυτά!...

Η κυρία Θ.Μ. βεβαιώνει από μέρους της ότι τα συγχώρησε όλα, διότι έφταιγαν κάποιος ή κάποια ή κάποιοι άλλοι περισσότερο, δεν γνωρίζει ποιοί. Όλα διεγράφησαν και η οικογένεια συνεχίζει αγαπημένη την πορεία της. Σήμερα η κόρη στα είκοσί της είναι ήδη σπουδαστρια.

*«Ευχαριστώ τον Άγιο Κυριανό για την μεγάλη βοήθειά του και το μεγάλο θαύμα σε μένα και την οικογένειά μου...*

*Μεγάλη η Χάρη σου, Άγιέ μου Κυριανέ.*

*Θ.Μ., κάτοικος Άθηνών.*

*Πάντα θα επισκέπτομαι τον Άγιο Κυριανό, Θεού θέλοντος»!*



**Ε**ωρτάσθηκε με την προσήκουσα επίσημότητα και λαμπρότητα ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, τὴν Τετάρτη 2.10.2003 ἐκ. ἡμ.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἡ ὁποία προσελκύει χιλιάδες προσκυνητῶν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ἄρκετες χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, συγκεντρώνει κατ' ἔτος καὶ τοὺς διακονοῦντας στὴν ἀλλοδαπή Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἀλλὰ καὶ Κληρικούς καὶ πιστοὺς ἀπὸ διάφορες χώρες, τόσο ἐκ τῶν Ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὅσον καὶ ἐκ τῶν Ἱεραποστολικῶν Κοινοτήτων τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων.

Ἐφέτος μάλιστα ἡ συρροὴ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς Χάριτος τῶν Θαυματουργῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἦταν ἰδιαίτερα μεγάλη καὶ ἐντυπωσιακή.

Ἐπικέντρο τῆς περιλάμπρου καὶ χαρμοσύνου Πανηγύρεως ἦταν ἡ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποίαν προεξήρχε ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, Κτίτωρ καὶ Καθηγούμενος τῆς ἐορταζούσης Ἱερᾶς Μονῆς.

Συνελειτούργησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντι-οικουμενιστῶν τῆς Ρουμανίας, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπαρχίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας καὶ οἱ ἐξῆς δέκα ἀκόμη Ἀρχιερεῖς:

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἐτνα κ. Χρυσόστομος ἀπὸ τὴν

Καλιφόρνια τῶν Η.Π.Α. μαζί με τὸν Βοηθὸ τοῦ Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φωτικῆς κ. Αὐξέντιο, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαὴλ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας τῆς Ἰταλίας, οἱ Ρουμᾶνοι Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς Νιάμτς κ. Δημοσθένης, Βράντσεα κ. Παχώμιος καὶ Σουτσάβα κ. Σωφρόνιος, καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσό-



στομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Βιέννη τῆς Αὐστρίας καὶ Μακαρ Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας.  
Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβο

# ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΑΝΔΡΩΑ ΚΗ ΜΟΝΗ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΙΝΗΣ



Λακεδαιμονίας κ. Συμεών από την  
Ρουμανία κ. Ιωάννης από την  
Αττική κ. Ντόρα Μπακογιάννη

κοί από την Ελλάδα και το εξωτερικό (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ρωσία, Ιταλία) και συνεπροσευχήθησαν αντιπροσωπίες των Ίερών Γυναικείων Μονών και των Ένοριών της Ίεράς Συνόδου.

Στην ισχυρά και ζώσα αυτήν μαρτυρία της ενότητος της Πίστεως εν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς ὑπερεθνικῆς καὶ εἰρηνοχύτου Ὁρθοδοξίας μας ἦταν διάχυτος ἡ Χάρις καὶ Εὐλογία τῶν τιμωμένων Ἀγίων, ἡ ὁποία κατένυσε τὶς ψυχὰς καὶ χαροποιούσε τὰ πρόσωπα ἀπάντων, ὡς ἄνωθεν ἐπισκιάσις ἐλπίδος καὶ παρηγορίας.

Στὴν ἱεροπρεπῆ λιτάνευσι τῆς θείας Εἰκόνης καὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων προσέδωσε ἰδιαίτερη αἴγλη καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων Ἀττικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν στὴν μεγάλη αὐτῆς Συνοδικῆ Πανήγυρι, ἦσαν καὶ ὁ πρῶν Ὑπουργὸς κ. Ἀθανάσιος Ξαρχᾶς, ὁ Βουλευτὴς Ἐπικρατείας κ. Θεόδωρος Τσουκάτος, οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς κ.κ. Ἀθανάσιος Μπούρας, Γεώργιος Βλάχος, Θεόδωρος Κατοίκης καὶ Ἀθανάσιος Κατσιγιάννης, ὁ Νομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδης Ἀρκουδάρης, οἱ πρῶν Βουλευταὶ κ.κ. Παναγιώτης Φωτιάδης, Βασίλειος Οἰκονόμου καὶ Γεώργιος Καρατάσος, ὁ πρῶν Νομάρχης Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Φράγκος, οἱ Ἀντινομάρχες Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές καὶ Δυτ. Ἀττικῆς κ.κ. Σάββας Σάββας καὶ Τόλης, οἱ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἐλλη Καταροῦ καὶ κ. Ἀθανάσιος Μακρυνόρης, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς μετὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀβράμη καὶ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Δήμαρχος Καματεροῦ κ. Νικόλαος Στενὸς καὶ ἡ Ἀντιδήμαρχος κ. Μαρία Παναγιωτάκη, ὁ Ἀντιδήμαρχος Περάματος κ. Κων. Μπαλατσός, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἄνω Λιοσίων, οἱ ὑποψήφιοι Βουλευταὶ κ.κ. Γεώργιος Φωτεινόπουλος καὶ Ἄγγελος Λάσκαρης κ.ἄ., ἐνὺ ἐόρτιο μῆνυμα ἔστειλε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἡ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ντόρα Μπακογιάννη.



## Ἡ Μεγάλη Ἑορταστικὴ Ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης «ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ 2003»

**Τ**Ο ΒΡΑΔΥ τῆς Κυριακῆς, 6/19.10.2003, πραγματοποιήθηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ καθιερωμένη Ἐκδήλωση «*Εὐχαριστήρια*», τὴν ὁποῖαν διοργανώνει κατ' ἔτος ἡ Μοναστικὴ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορτάζοντος Πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Καθηγουμένου Αὐτῆς Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων.

Τὰ «*Εὐχαριστήρια*» ἐτελέσθησαν καὶ πάλι στὴν εἰδικὴ Αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν «*Νοβοτέλ*» στὴν Πλατεία Βάθης.

Τὸ πλούσιο ἐορταστικὸ πρόγραμμα περιελάμβανε Ἐκκλησιαστικούς Ὕμνους, Ὁμιλία, Χαιρετισμὸ εὐγνωμοσύνης, προσφορὰ δώρου, δημοτικὰ τραγούδια, ὀργανικούς σκοπούς, ἀπαγγελία κειμένων, προβολὴ εἰδικῆς ταινίας κ.ἄ., καὶ προσέφερε πνευματικὴ ὠφέλεια καὶ τέρψιν στὸ μεγάλο καὶ ἐκλεκτὸ ἀνδρατήριό ποὺ παρέστη, στὸ ὁποῖο συμπεριλαμβάνοντο καὶ ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μέρος καὶ στὴν Πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ Ἀντιπροσωπία τῆς Ἀδελφῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλοὶ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές.

Παρόντες ἦσαν διάφοροι ἐπίσημοι, ὡς καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρῶν Ὑπουργὸς κ. Στέφανος Μανίκας, ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Γεώργιος Βλάχος, ὁ Ἀντινομάρχης Ἀν. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Φυλῆς κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης κ.ἄ., ἐνῶ ἐόρτια Μηνύματα ἀπέστειλαν ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Θεόδωρος Πάγκαλος καὶ ὁ Νομάρχης Ἀν. Ἀττικῆς κ. Λεωνίδας Κουρῆς.

Τὸ κύριο θέμα τῶν «*Εὐχαριστηρίων 2003*» ἦταν: «*“Ὁ λόγος ὁ καλὸς” - Ἡ θεραπευτικὴ δυνάμεις του*» καὶ ἀπέδλεπε στὴν καλλιέργεια τοῦ γνησίου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἠθους.

Τὸ Πρόγραμμα, ἀποτελούμενο ἀπὸ **πέντε Μέρη**, παρουσίασε μὲ ἰδιαίτερη χάρι ὁ Θεοφιλέστατος **Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος**.

- Στὸ **Μέρος Α'** τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» ἡ *Βυζαντινὴ Χορωδία* τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἀπέδωσε τὰ ἑξῆς μέλη:

– Ἄξιόν ἐστιν, ἦχος α', Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

– *Θείας πίστεως τῆ φωτανγεία*, ἦχος γ', Ἀπολυτίκιό τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

– *Στίχους Δοξολογίας*, ἦχος βαρὺς πεντάφωτος, Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.



– Στίχους ἐκ τοῦ Πολυελέου «Λόγον Ἄγαθόν», ἦχος δ΄ λέγετος, Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, μετὰ Κρατήματος ἐκ τοῦ αὐτοῦ Πολυελέου.

– Δύο προσόμοια ἐορταστικά « Ὡ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες», καὶ « Παντοβασιλίσα Κόρη», ἦχος α΄, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

• Τὸ **Μέρος Β΄** περιελάμβανε:

Τὴν **Ἐόρτιο Ὁμιλία** με τίτλο: «“Ὁ λόγος ὁ καλὸς” - Ἡ θεραπευτικὴ δυνάμεις του», τὴν ὁποίαν ἐξεφώνησε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης.

Ἐπίσης, «**Χαιρετισμὸ Ἐγγνωμοσύνης**» πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν πνευματικῶν του τέκνων, τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνε ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κ. **Νικόλαος Κωνσταντόπουλος**.

Καὶ τέλος, προσφορὰ δώρου στὸν τιμώμενο Ἀρχιερέα **μῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Μεγάλου τοῦ Αἰγυπτίου** ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Τέσσερις μικρογραφίες περιβάλλον τὸ “πορτραῖτο” τοῦ Ἁγίου καὶ ἀποδίδουν εἰκαστικά ἓνα διδακτικὸ περιστατικὸ ἐκ τοῦ Βίου του, στὸ ὁποῖο ἀνεφέρθη ἡ Ἐόρτιος Ὁμιλία: «**Ὁ κακὸς ὁ λόγος κάνει καὶ τὸν καλὸ κακό, καὶ ὁ καλὸς λόγος κάνει καὶ τὸν κακὸ καλό**».

• Στὸ **Μέρος Γ΄** ἡ Χορωδία - Ὁρχήστρα «**Ἐλληνορθόδοξη Κληρονομία**» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωπού καὶ Φυλῆς ἀπέδωσε τὰ ἑξῆς:

– **Τρία καρδιά**, Ἱστορικὸ Δημοτικὸ τραγουδι τῆς Ἀλώσεως.

– **Τί έχεις καί μένε πλάτανε**, Δημοτικὸ τῆς Πελοποννήσου σὲ ρυθμὸ 7σημο Καλαματιανό. Ἀκολούθησε **Κρητικὸ ὄργανικὸ** στὸν ἴδιο ρυθμὸ.

– **Κοικονιάς**, Συρτὸ νησιώτικο δημοτικὸ τραγουδι ἀπὸ τὴν Σύμη.

• Τὸ **Μέρος Δ΄** περιελάμβανε τὴν ἀπαγγελία μῆς λαϊκῆς διηγήσεως με τίτλο: «**Ὁ τοσμπανάκος**» ἢ «**Θεέ μου, μὴ μὲ ἐλέησεις!**», ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ φωνητικῆς ὀρθοφωνίας κ. **Ονούφριο Σάχα**. Ἡ διήγησις αὐτὴ ἀποτελοῦσε μίαν καλὴν εἰσαγωγὴν γιὰ τὴν κατανόησι τῆς **Ταινίας** συντόμου διαρκείας, ἡ ὁποία προεβλήθη ἐν συνεχείᾳ, με τίτλο: «**Τὸ ταξίδι μῆς γυναίκα**», καὶ ἡ ὁποία μετέδιδε ἰσχυρὰ πνευματικὰ μηνύματα. Ἡ εἰδικὴ αὐτὴ **Ταινία** ἦταν τῆς Σουηδῆς σκηνοθέτιδος κυρίας **Μάριο Μάρτιν**, ἐνεργοῦ μέλους τῆς Ἱεραποστολικῆς Ἐνοριακῆς Κοινότητος Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Στοκχόλμης Σουηδίας, στὴν ὁποίαν συμμετεῖχαν ἀποκλειστικὰ μέλη τῆς Ἐνορίας, με τὴν εὐλογία τοῦ Προϊσταμένου Αὐτῆς Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου.

• Τὸ **Μέρος Ε΄** περιελάμβανε τὰ **Καταληκτήρια** τῆς ὥραίας αὐτῆς Ἐκδηλώσεως: εὐλογήθηκαν γλυκὰ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε πνευματικὲς νοουθεσίαις, ἐψάλλῃ ὁ «**Πολυχρονισμὸς**» αὐτοῦ καὶ ἀκολούθησε ἡ διανομὴ γλυκισμάτων καὶ εὐλογιῶν ἐν ὅλοις τοῖς παρισταμένοις.

Τὰ «**Εὐχαριστήρια 2003**» εἶχαν ὀργανωθῆ με ἰδιαίτερον ἐπιμέλειαν καὶ εἶχε ληφθῆ μέριμνα, ὥστε νὰ μεταφράζωνται ταυτοχρόνως σὲ ἑξὶ γλώσσας, γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη παρακολούθησι τους ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους ἐπισκέπτας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἐπρόκειτο ὄντως, με τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ μίαν σημαντικὴν μαρτυρίαν Ὁρθοδόξου Ἠθους καὶ Ζωῆς.



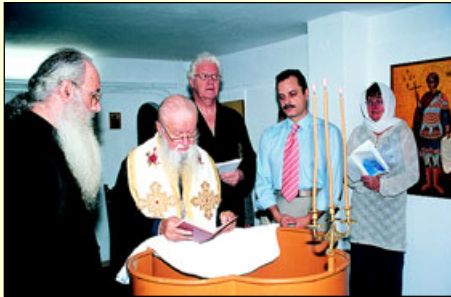
## Βάπτισις πρώην ἑτεροδόξου ἐκ Σουηδίας



**Τὸ Σάββατο, 12/25.10.2003, ἐβαπτίσθη** στὴν 'Ιερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ 'Ιουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ὁ κ. Gunnar Bostrom ἐκ Σουηδίας, πρώην Λουθηρανός, 65 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ στὴν Στοκκόλμη, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεόδωρος.

Ὁ νεοφώτιστος Θεόδωρος προετοιμαζόταν γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ στιγμή τῆς εἰσόδου του στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ὡς Κατηχούμενος ἐπὶ ἓνα ἔτος, στὴν Ἑνορία τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Στοκκόλμης, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ πνευματικοῦ του πατρὸς Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου, Προϊσταμένου τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Σουηδία.

Ὁ νέος προσήλυτος ἦλθε μαζί με τὸν Θεοφιλέστατο κ. Ἰωάννη στὴν Ἑλλάδα γιὰ



τὴν Πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ ἐδέχθη τὸ ἅγιον Βάπτισμα ὀλίγες ἡμέρες ἀργότερα.

Τὸ ἱερὸ Μυστήριον ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Καθηγούμενος μας κ. Κυπριανός, συμπαρώντων καὶ συνευχομένων καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου καὶ Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομου. Ἀνάδοχος ἦταν ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Φώτιος Ἀθανασόπουλος.

Ἐπίσης, παρέστη καὶ ἡ σύζυγος τοῦ νεοφωτίστου, ἡ ὁποία σκέπτεται καὶ αὐτὴ σοβαρὰ πλέον τὸ ἐνδεχόμενο νὰ γίνῃ Ὁρθόδοξη, μετὰ τὴν ἐμφανῆ μάλιστα πνευματικὴ ἀλλοίωσι πού εἶδε στὸν σύζυγό της, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικὰ ἀναγεννήθηκε διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Τοῦτο εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικό, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ Διακόνισσα τῆς Λουθηρανικῆς Ὁμολογίας στὴν Σουηδία.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἱεραποστολικὴ στάσις τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ, ἐναντι τῶν ἑτεροδόξων ἀποτελεῖ ἔκφρασι τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Οἰκουμενικότητος, ἐνῶ ἡ κατάργησις τῆς ἱεραποστολῆς ἐναντι τῶν ἑτεροδόξων, τὴν ὁποία ἐκφράζει ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πλήττει καίρια τὴν οἰκουμενικὴ φύσι τῆς σωτηριώδους ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμον.





## Τὰ Παιδιά στήν Ἐκκλησία\*

**Ε**ΙΝΑΙ δύσκολο γιά ἕνα παιδί νά ἐνοήση τήν ἀτμόσφαιρα ποῦ ἐπικρατεῖ στήν Ἐκκλησία. Ἀρχικά αὐτό μόνον παρατηρεῖ. Βλέπει τοὺς ἀνθρώπους συγκεντρωμένους καὶ τελετές, τίς ὁποῖες δὲν καταλαβαίνει ἀκόμη, καὶ ἀκούει ἀκατανόητα λόγια. Ἐν τούτοις, ἡ ἴδια ἡ ἐπιστημότης καὶ ἐροταστικότητα τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἕνα ἀνυψωτικό ἀποτέλεσμα ἐπάνω του. Ὅταν ἕνα παιδί δύο ἐτῶν θέλη νά συμμετάσχη στήν Ἐκκλησία, νά ψάλλῃ, νά ὁμιλήσῃ ἢ νά κἀνή τὸ σταυρό του — σὲ αὐτὸ βλέπουμε τήν ἀνυψωμένη κατάστασι τῆς ψυχῆς του, στήν ὁποία αὐτὸ ἔχει ἄθελά του περιέλθῃ. Τὸ λέγουμε αὐτὸ ἀπὸ ἀπλή παρατήρησι.

Ὅμως ὑπάρχει ἐπίσης καὶ κάτι ὑψηλότερο ἀπὸ τίς αἰσθήσεις μας. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἀοράτως παρὼν στήν Ἐκκλησία καὶ βλέπει τὸ παιδί, τὸ εὐλογεῖ καὶ τὸ δέχεται μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Χάρις τὸ περιτυλίσσει, ὅπως ὁ θερμὸς ἄνεμος περιπτύσσεται ἕνα βλασταράκι στὸν κάμφο, βοηθώντας το νά μεγαλώσῃ ἀργὰ καὶ σταδιακά, νά πιάσῃ ρίζες καὶ νά ἀναπτυχθῇ. Γι' αὐτὸ ἡ μητέρα σπεύδει νά φέρῃ τὸ παιδί τῆς στὸν Χριστό, στήν Χάρι Του, ἄσχετα ἂν αὐτὸ δὲν ἔχει καθόλου ἐπίγνωσι αὐτῆς τῆς ἐπαφῆς μὲ τὴν δωρεὰ τῆς Χάριτος. Αὐτὸ ἀφορᾷ εἰδικὰ τὴν Θεία Κοινωνία, τὴν πιὸ στενὴ ἔνωσι μὲ τὸν Χριστό. Ἡ μητέρα φέρνει τὸ βρέφος τῆς στὸ Μυστήριό αὐτό, ἐνῶ αὐτὸ εἶναι ἀκόμη μωρὸ στήν ἀγκαλιά τῆς. Κάνει ἡ μητέρα καλά;

« Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ». Ἄρά γε, μπορεῖ κανεὶς νά εἶπῃ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι καὶ τότε ἐκεῖ στίς πεδιάδες τῆς Παλαιστίνης, τὰ παιδιά ἐκεῖνα εἶχαν ἤδη κατανοήσει τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, καθισμένα στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου καὶ ἀκούοντα τὸ Κήρυγμά Του; Ἄς μὴ τὸ λέγουμε αὐτό, διότι ὁ ἴδιος ὁ Εὐαγγελιστὴς παρατηρεῖ ὅτι « προσέφερον αὐτῷ παιδιά, ἵνα αὐτῶν ἄψῃται (γιὰ νά τὰ ἀγγίξῃ) οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν ». Οἱ μητέρες προσέφεραν τὰ βρέφη τους μὲ σκοπὸ ἀπλῶς νά ἀγγίξῃ τὰ παιδιά τους μὲ τὰ Χέρια Του καὶ ὅχι γιὰ νά τὰ διδάξῃ Θεία γνῶσι.

Ἡ ἐξασφάλισι τῆς ἐπαφῆς τῶν παιδιῶν μὲ τὴν πνευματικὴ Χάρι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα, βασικά ἐνδιαφέροντα τοῦ Χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος φροντίζει γιὰ τὰ παιδιά του, καὶ τὸ καθήκον τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς νέους τῆς. Ἐδῶ εὐρίσκεται ἡ θύρα γιὰ μία σωστὴ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ ἀνατροφή. Ὁ φωτισμὸς, ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ χαρὰ, καθὼς ἐμφανίζονται στήν ἀναπτυσσόμενη συνειδητότητα τοῦ βρέφους, ἀποτελοῦν τὴν ἐξωτερικὴ ἔνδειξι τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ μικρὸς Χριστιανὸς αἰσθάνεται θερμότητα ἀπὸ τὴν Θεία πηγὴ ἐντὸς του. Καὶ ἔστω κι ἂν δὲν τὸ αἰσθάνεται, ἡ ἀόρατη δρᾶσις τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ δὲν παύει ἐμεῖς μόνον δὲν τὴν βλέπουμε, ὅπως δὲν βλέπουμε καὶ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἡλίου στήν ὑγεία μας ἀμέσως καὶ διὰ μῆς. Στὴν Χριστιανικὴ γραμματεία ἔχουμε τέτοια ἀπτά παραδείγματα τῆς διαθέσεως τῶν ψυχῶν τῶν παιδιῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προετοιμασίας γιὰ Ἐξομολόγησι καὶ Θεία Κοινωνία, ὅπως καὶ μετὰ τὴν Ἐξομολόγησι καὶ μετὰ τὴν Κοινωνία τῶν Ἁγίων Μυστηρίων.

\* Μετάφρασις ἀπὸ τὰ ἀγγλικά ἀπὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Μιχαὴλ Πομαζάνσκου († 1988).

## ‘Η νεόκουρη Μοναχή Θεοδότη\*

**ΗΘΕΟΔΟΤΗ** ήταν μητέρα του μεγάλου βυζαντινού σοφού Μιχαήλ Ψελλού (1018-1078).

Υπήρξε πολύ εύσπλαγχνική και εύσεβης. Της άρεσε να προσκαλή στο τραπέζι της φτωχούς, μα όχι για να καμαρώνη σαν γενναιοδωρη ή να ταπεινώνη αυτούς που έλεοῦσε. Η Θεοδότη ήξερε να δίνει. Υποδεχόταν ή ίδια τους φτωχούς ξένους της, τους έπλενε τὰ πόδια και ήθελε να τους περιποιηται μόνη της, σαν να ήταν μεγάλοι άρχοντες! Διάβαζε αδιάκοπα την ‘Αγία Γραφή. Καταγινόταν πρωτὶ και βράδυ με πνευματικές άσκήσεις και φλογερές προσευχές. Η ψυχή της ανέβαινε προς τον Θεό μέσα σε θείες έκστάσεις.

Ιδιαίτερα μερίμνησε για τή χριστιανική διαπαιδαγώγησι του μικρού Μιχαήλ. Πάσχιζε από τὰ μικρά του χρόνια να τον κάνει ένα παιδι τίμιο, εύλαβικό και λογικό. Γι’ αυτό δεν παραδέχθηκε ποτέ τὰ βράδια να του λένε παραμύθια, ή να του γεμίζουν τὸ κεφάλι με κοσμικές ανόητες ιστορίες. ‘Απεναντίας του διηγόταν εύλαβικές και μορφωτικές ιστορίες, του μιλοῦσε για τὸν ‘Ισαάκ, που τὸν ὠδηγοῦσε ὁ πατέρας του στὸν τόπο τῆς θυσίας και ὑποτάχθηκε αδιαμαρτύρητα στην πατρική θέλησι, για τὸν ‘Ιακώβ, που τὸν εύλόγησε ὁ πατέρας του για τὴν ὑπακοή που ἔδειχνε στη μητέρα του, και ἀκόμη για τὸν Χριστό, που μικρὸς ήταν τόσο ὑπάκουος στους γονεῖς του... Και από ὅλα αὐτὰ ἔβγαζε ήθικά συμπεράσματα, κατάλληλα για τὴν ηλικία του παιδιού της.

Όταν τὸ εύτυχισμένο αγοράκι μεγάλωσε, ή φιλόστοργη μητέρα ἀσχολήθηκε και με τὴν ἐπιστημονική του μόρφωσι παρὰ τὴν ἀντίθετη γνώμη τῶν ἄλλων συγγενῶν.

Μετὰ τὸν θάνατο του συζύγου της, ὁ ζήλος για τὴν πνευματική ζωή ἔγινε ἀκόμη πιὸ φλογερὸς σ’ αὐτὴ τὴ θερμὴ ψυχή. Στὸν πόθο της ν’ ἀπομακρύνη από τὴ ζωὴ της κάθε τί περιττό, ἔφθανε στὸ σημεῖο να στερηῆται ἀκόμη και τ’ ἀπαραίτητα.

Μάταια οἱ δικοὶ της τὴν παρατηροῦσαν για τὴν αὔστηρὴ νηστεία της. Μάταια ὁ πατέρας της τὴ μάλωνε και τὴν πίεζε ν’ ἀλλάξη ζωή. ‘Αν κάποτε, για να εύχαριστήση τοὺς δικούς της, δεχόταν να τῆς φέρουν κάπως ἀφθονώτερο φαγητό, τὴ στιγμὴ που καθόταν στὸ τραπέζι, ἀλλάζε γνώμη! Πρόσταζε να φωνάξουν κάποια φτωχὴ από τὸν δρόμο, για να φάη ἐκεῖνη τὸ φαγητό της.

Μ’ αὐτὸν τὸν τρόπο ζωῆς ἀδυνάτιζε μέρα με τὴ μέρα. Τώρα για να πάη στην ἐκκλησία και να σταθῆ ὄρθια τὴν ὥρα τῆς Θεῆς Λειτουργίας, ἔπρεπε να τὴν κρατοῦν δύο.

Ὡστόσο δεν εἶχε γίνει ἀκόμη Μοναχή, κρίνοντας από μετριοφροσύνη πὼς δεν ήταν ἄξια για μιὰ τέτοια τιμὴ, ἂν και ὅσο ἔνωθε πὼς πλησίαζε στὸν θάνατο, λαχταροῦσε με θέρμη τὸ ‘Αγγελικὸ Σχημα. Ὅμως ἕνα ὄνειρο συντόμεψε τὴν ἀπόφασί της.

Κάποια από τὶς φίλες της ὄνειρεύθηκε μιὰ νύχτα πὼς βρέθηκε στὸν ‘Ιππόδρομο, μέσα στὸ αὐτοκρατορικὸ θεωρεῖο, και πὼς ἔβλεπε ἐκεῖ μέσα, γύρω από ἕνα μυστηριώδη ὀλόχρυσο λαμπρὸ θρόνο, ἄλλους θρόνους από χρυσάφι ή ἔλεφαντόδοντο τοποθετημένους σε ἡμικύκλιο. Κοντὰ τους ήταν κι ἕνας θρόνος φτιαγμένος από κάποιο διαφορετικό, ἄγνωστο ὕλικό, σκοτεινὸ και ἀστραφτερὸ ταυτόχρονα. Και καθὼς ρωτοῦσε για ποιὸν ήταν προορισμένο αὐτὸ τὸ ὡραῖο κάθισμα, μιὰ φωνὴ τῆς ἀποκρίθηκε πὼς ήταν ὁ θρόνος τῆς Θεοδότης:

– Ὁ Αὐτοκράτορας –δηλαδὴ ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν– πρόσταξε να εἶναι ἔτοιμος, γιατί σε λίγο ή Θεοδότη θα ἔρθη να καθῆσι.





Ήταν ἡ προειδοποίησις τοῦ συντόμου θανάτου τῆς! Ἡ Θεοδότῃ τότε πῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ φορέσῃ τὸ Σχῆμα, νὰ γίνῃ Μοναχὴ.

Ἡ τελετὴ τοῦ πνευματικοῦ γάμου ἦταν συγκινητικὴ καὶ ἐπίσημη! Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μονῆς ἦταν στολισμένη ἐορταστικά. Οἱ Μοναχὲς γέμιζαν τοὺς Χοροὺς τῶν ψαλτῶν. Ὁ Μιχαὴλ Ψελλός, καταξιωμένη μορφή στὸν πολιτικὸ καὶ ἐκπαιδευτικὸ κόσμον, ἦταν κι αὐτὸς μπροστά, στὴν πρώτη σειρὰ τοῦ συναγμένου πλήθους. Ὅλοι ξαφνιάσθηκαν ὅταν εἶδαν τὴ Θεοδότῃ, ποὺ τὴν ἤξεραν ὑπερβολικὰ ἐξαντλημένη, νὰ στέκεται ὄρθια γιὰ κείνη τὴ μεγάλη μέρα. Φωτισμένη ἀπὸ μιὰ ὑπερφυσικὴ ὁμορφιά, παρουσιάσθηκε χωρὶς νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ κανεὶς, προχώρησε μὲ σταθερὸ βῆμα ὡς τὸ Ἱερὸ καὶ σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κουράς στάθηκε ὄρθια καὶ ἀλύγιστη.

Ὁ διαπρεπὴς γιὸς τῆς, ποὺ σ' αὐτὴν ὤφειλε τὴν πνευματικὴν του ἐξέλιξιν, πολὺ συγκινημένος ἔπεσε μετὰ τὴν τελετὴν στὰ πόδια τῆς, ζητώντας τὴν εὐλογία τῆς νεόκουρης. Τότε ἐκείνη τοῦ εἶπε:

– Μακάρι νὰ μπορέσῃς κι ἐσύ, γιέ μου, νὰ γνωρίσῃς αὐτὴ τὴ χαρὰ καὶ τὴ χάριν.

Τὴν ἴδια στιγμὴν τὸ πρόσωπό τῆς ἄλλαξε ὄψιν καὶ μιὰ θεία λάμψιν ἀναψε στὴ ματιὰ τῆς. Ἦταν τὸ τέλος! Θέλησε ν' ἀναπαυθῆ λίγο καὶ κάθησε σ' ἓνα χαμηλὸ στασίδι. Ἐκεῖ ἐκοιμήθη εἰρηνικά!...

Ὁλόκληρη ἡ Κωνσταντινούπολις συγκεντρώθηκε στὴν κηδεῖα τῆς. Ὅλοι προσπάθησαν ν' ἀσπασθοῦν τὸ ἀσκητικὸ σῶμα, τὰ χέρια, τὸ πρόσωπο τῆς Μοναχῆς Θεοδότῃς...

(\*) Χαρίσματα καὶ Χαρισματοῦχοι, τόμος Δεύτερος, σελ. 216-219, ἐκδοσις ἕκτη, Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 1994.

## **Ἐνισχύσατε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...**



• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴν στὴν διεύθυνσι:  
**Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,**

• ἢ κατατίθενται στὸν ἀριθμὸ λογαριασμοῦ  
**Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος: 074/29600013**  
(στοιχεῖα Τραπεζῆς γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς μας ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν:  
**NATIONAL BANK OF GREECE S.A. ETHNGRAA XXX**)



## Τὰ Χαρίσματα τοῦ Θεοῦ δίδονται στοὺς ἀγωνιζομένους γιὰ τὴν σωτηρία τους καὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀνθρώπινα κατορθώματα

Ἄπο τὸν Βίο τοῦ Ὁσίου Στάρετς Θεοφίλου  
τοῦ Κιέβου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ\*  
Ἡ μνήμη του τιμᾶται τὴν 28η Ὀκτωβρίου

**Ο ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ** Θεόφιλος κατέπληττε ὅλους μὲ τὴ δύναμη τοῦ πνεύματός του καὶ τῆς ζωῆς του· ἦταν μιὰ ζωντανὴ μαρτυρία τῆς θαυμαστῆς δυνάμεις τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Ἀλήθεια! Μὲ τί εἶδους δωρεὰς δὲν θὰ προκίεζε ἡ Χάρις τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ἀρκεῖ αὐτὴ ἡ φύσις του ν' ἀγωνιζόταν φιλότιμα γι' Αὐτόν!

Ἔνας συνταξιούχος ναυτικὸς ποὺ ἦταν περίεργος νὰ μάθῃ ἂν μποροῦσε ὁ μακάριος νὰ προλέγῃ τὸ μέλλον καὶ νὰ εἰσχωρῇ στ' ἀνεξερεύνητα βάθη τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς, πῆγε καὶ τὸν ρώτησε:

«Πάτερ, πῶς γίνεται ἐσὺ νὰ γνωρίζῃς τὰ πάντα καὶ νὰ προλέγῃς τὸ μέλλον τῶν ἀνθρώπων;».

«Δὲν ὑπάρχει καμμιά δυσκολία σ' αὐτό», ἀπάντησε ἐκεῖνος.

«Στ' ἀλήθεια εἶναι τόσο ἀπλό, πάτερ;».

«Πάρα πολὺ ἀπλό. Θέλεις ν' ἀποκτήσης κι ἐσὺ τὴν ἰκανότητα νὰ κάνῃς τὸ ἴδιο;».

«Πάρα πολὺ, πάτερ· διδάξέ με».

«Τότε λοιπόν, θγάλε μιὰ μικρὴ βλεφαρίδα ἀπὸ τὰ βλέφαρά σου καὶ δέσε δυὸ κόμπους σ' αὐτήν. Ὅταν τὸ κάνῃς αὐτό, θὰ γίνῃς σοφὸς ὅσο ἐγώ!».

«Στ' ἀλήθεια ἐννοεῖς πῶς κι ἐσὺ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὰ κατάφερες;».

«Φυσικά», ἀπάντησε ὁ Στάρετς.

Ὁ συνταξιούχος ναυτικὸς ἐπιχείρησε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴ τὴν συμβουλή, ἀλλὰ ὅσο σκληρὰ κι ἂν προσπάθῃσε, δὲν μπόρεσε οὔτε ἓναν κόμπο νὰ κάνῃ στὴν βλεφαρίδα.

«Τόσο δύσκολο ἦταν καὶ γιὰ μένα νὰ ἐπιτύχω τὴν τωρινή μου κατάσταση!...», εἶπε ὁ Μακάριος καὶ ἔφυγε μακριὰ ἀπὸ τὸν συνταξιούχο.

(\*) Ὁ Στάρετς Θεόφιλος - Ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς - Ἀσκητὴς τῆς Λαύρας τῶν σπηλαίων τοῦ Κιέβου, σελ. 52-53, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς «Παναγίας τοῦ Ἐβρου» 1996.

Πρὸ παντός ἄλλου πράγματος, ὁ ζητῶν χάριν παρὰ Κυρίου, ὀφείλει νὰ ὑπομένῃ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰς θλίψεις, καθ' οἰονδήποτε τρόπον μᾶς ἔλθουν. Εἰ δὲ καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ δυσανασχετῇ καὶ δὲν δεῖξῃ ἀρκοῦσαν ὑπομονήν, μήτε ἡ χάρις ἐπαρκοῦσα θὰ ἔλθῃ, μήτε ἡ ἀρετὴ τελειοῦται, μήτε χαρίσματος ἀξιοῦται.

Εἴ τις ἔμαθε ποία εἶναι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι αἱ θλίψεις καὶ ἐν γένει ὅσα μᾶς προξενοῦσιν οἱ πειρασμοί, αὐτὸς εὐρήκε κατὰ ἀλήθειαν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ τοὺς περιμένει νὰ ἔλθουν· ὅτι δι' αὐτῶν καθαρίζεται ὑπομένων φωτίζεται· καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

(Γέρων Ἰωσήφ Σπηλαιώτης Ἰουχαστῆς)

# Κατάλογος Έκδόσεων και Παραγωγών Ίεράς Μονής Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς

Σεπτέμβριος 2003

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ** ὁ νέος συνοπτικὸς Κατάλογος Ἐκδόσεων καὶ Παραγωγῶν τῆς Ίεράς Μονῆς μας.

Στὶς 24 σελίδες τοῦ ἀναγράφονται οἱ τίτλοι καὶ οἱ τιμὲς τῶν Ἐκδόσεων καὶ Παραγωγῶν, τὶς ὁποῖες διαθέτει αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἡ Μονὴ μας.

Οἱ Ἐκδόσεις καὶ οἱ Παραγωγὲς εἶναι χωρισμένες στὶς ἑξῆς κατηγορίες:

- A.** Βίοι Ἁγίων.
- B.** Συμβολὴ στὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴ Θεολογία.
- Γ.** Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ Ἦθος.
- Δ.** Ὁρθόδοξες Μοναχικὲς Ἐμπειρίες.
- E.** Πνευματικὴ οἰκοδομὴ καὶ κατάρτις.
- ΣΤ.** Λειτουργικά.
- Z.** Αἱρέσεις.
- H.** Ἀπολογητικὰ-Ἐνημερωτικά.
- Θ.** Διορθόδοξες σχέσεις.
- I.** Μουσικὲς ἐκδόσεις.
- ΙΑ.** Περιοδικὰ.
- ΙΒ.** Ἡμερολόγια ἐτήσια.
- ΙΓ.** Μαγνητοταινίες/«Κασσέττες».
- ΙΔ.** Ψηφιακοὶ Δίσκοι/CD.
- ΙΕ.** Οἰκοδομητικὰ Κηρύγματα.
- ΙΣΤ.** Τηλεταινίες/«Βιντεοκασσέττες».
- ΙΖ.** Ἱερά Ἀντιμήνια.
- ΙΗ.** Ἱερὲς Εἰκόνες.
- ΙΘ.** Εὐχετήριες κάρτες.
- Κ.** Μοσχοθυμίαμα.
- ΚΑ.** Καρβουνόσκηνη.
- ΚΒ.** Πίνακες.
- ΚΓ.** Ξενόγλωσσες Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγὲς (στὴν Ρωσικὴ, Ἀγγλικὴ, Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ γλῶσσα).



## ☉ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ίερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr  
καὶ Βιβλιοπωλεῖο «ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ», Ἰκτίνου 4, Ἀθήνα, Τηλ./Fax: 210 5227096.

